

ÓZDI HIRLAP

HETILAP

Előfizetési ár:		 FELELŐS SZERKESZTŐ: TÖRÖK ISTVAN. TÁRSZERKESZTŐ: PANCSZÉL BÉLA.	Szerkesztőség és kiadóhivatal: ÓZD, hová a kéziratok, hirdetések és díjak küldendők. Kéziratok nem adatnak vissza.
Egész évre	8 korona		
Fél évre	4 "		
Negyed évre	2 "		
Megjelenik minden vasárnap.			

Drágaság és sztrájk.

Az ideai esztendő a drágaság jegyében mulik el már. Minden drága, ami csak szükséges a napi élethez. Ez az állapot nemcsak hogy elkecseregettebbé teszi a létfenntartásért folytatott nagy küzdelmet, de némely ember számára egyáltalában lehetetleníti. És ez állapotnak nemcsak okait, de orvosszereit is rendre keresik mindenféle uton-módon. Az okokat még csak magyarázgatják, megtalálják, de az orvosszereket bizony nehéz, sőt némely tekintetben lehetetlen is megtalálni.

Az egész társadalmi életre nyomasztólag nehezedik a nagy drágaság. Drágább lett a lakbér, drágább lett a hus, a kenyér és ami most a küszöbön lévő tél alkalmából a legaktuálisabb, méregdrága a szén és minden más fűtőanyag. A husdrágaság orvosszerének a behozatalt tekintik illetékes körök, ám nagyon kétséges, hogy ez a terv beválik-e, hogy az Olaszországi és esetleg más felől bekerülő vágómarha olcsóbb, legalább számottevőleg olcsóbb lesz-e, mint az, amelyre eddig rá voltunk utalva.

Az általános és mondhatnánk egyre fokozódó drágaságot pedig nemcsak a szó szoros értelmében vett szegényebb sorsú néposztály érzi, a munkás osztály, hanem a középosztálynak szűkösebb körülmények között él, tehát legnagyobb része is. Kétségtelen dolog, hogy akár az állami, akár a magánvállalati kisebb hivatalnok, akár a kisebb iparos vagy kereskedő jövedelme ma már nem áll arányban azzal az összeggel, amit a mindennapi élet fenntartására fordítania kell. Ez az aránytalanság pedig egyre növekedik, még pedig kedvezőtlen irányban s ma már első sorban égetően szükségessé válik, hogy ezeken a dolgokon valami változás történjék.

A munkásokat bérharcba viszi a drágaság, jobban mondva a régi bérharcot nagyobbitja. Több szakmára viszi át és elkecseregettebbé teszi. A bérharcnak fegyvere a sztrájk. És itt álljunk meg egy pillanatra. Amikor a drágaság okait keresik, sokan főleg a sztrájkban találják meg. Kétségtelen, hogy valami igazság van ebben. A sztrájk legalább is kétélű fegyver. A munkás küzd vele, mint ő mondja, a kizsákmányolás ellen, igazabban pedig azt iparkodik vele el-

érni, hogy nagyobb bért, több fizetést kapjon, amihez elvégre joga van, hiszen mindenkinek joga van ahhoz, hogy a maga munkáját minél drágábban értékesítse. A sztrájkoló azonban nem mérlegel az általános gazdasági viszonyokat, vagyis viszonyukat nem csak az ő munkaadójukhoz, hanem a többi munkáshoz és azok munkaadóihoz. Így például ha a sütő munkás sztrájkol, eléri azt, hogy nagyobb bért kap, de drágább lett a kenyér és pedig nemcsak az ő számára, hanem más szakmabeli munkások számára és az egész nagy-közönség számára is, de első sorban éppen azok érzik meg természetesen, akiknek a legkevésbé kellene. Így a sztrájk sikere nyomában jár a drágaság. Így van a szénnel is; a külföldi szénmunkásai a maguk harcával fölkergették a szén árát oly fokra, hogy sok más szegény munkás nem tud fűteni. Reméljük, hogy a drágaság orvosszereit végre is sikerül majd az arra hivatott tényezőknek legalább részben megtalálni. Egyelőre nem marad más hátra, mint a legnagyobb takarékoság és bizonyos dolgokról való lemondás, ami keserves ugyan, de a szükségesért mindig le lehet, sőt le kell

Vidróczky.

Az „Ózdi Hirlap” eredeti tárcája.

Írta: **Pancszél Béla.**

Vidróczky Galgóc alá érve, elvett egy szántó embertől egy lovat, s azon a hosszurévi csárdához nyargalt. A csárdásné egy öreg zsidó asszony volt, ki a haramiát jól ismerte; adott neki jó vacsorát, a leányai pedig ugyancsak kínálgatták jó borral a szomjas rablót. Lassanként megjött mind az öt zsvány, s a banda együtt volt. Rézi néni azonban a vezér fejére kitűzött 1000 pengő forint nem hagyta nyugodni. A három lány körülfogta Vidróczkyt s le akarták itatni. Vidróczky azonban senkiben sem bízott; feltűnő lett neki, hogy a lányok mennyire kitüntetik kegyeikkel. Összejásztottak a csendbiztossal. Gyanakvó szeme észrevette, hogy Rézi néni a szolgálót kiküldte. Utána ment s kivallatta. A jámbor leányzó elmondta, hogy a csárdásné Vadnára küldte hirt adni.

Vidróczky a szolgálót egy fűzfához kötözte, visszatért s a csárda előtt egy éleset füttyentett.

A cimborák azonnal künn termettek. Nosza, beszögezték az ajtót, ablakokat, s a szalma-

tot meggyújtották. Odaégett a csárdásné három hajadon leányával együtt.

Reggelre csak a csonka kémény füstlőgött, s a derengő hajnalon át a felkelő nap kíváncsian tűzte sugarait a megszenesedett holttestekre.

Vidróczky pedig már ekkor a velezdí csárdában dalolta öt cimborájával:

„Leégett a, leégett a hosszurévi csárda,
Beleégett a csárdásné s három szép leánya”.

Borsodban volt az otthona, ismerték a Mezőkövesdre járó vásárosok, sőt Szederkénynél a tiszai halászok is; Miskolcon rendes orgazdája volt; a sajoszentpéteri, alsó és felső (ózd), valamint a szendi öi járás minden falujában ismerős volt. Némely uraságtól rendes évi „saláriumot” kapott s az ilyen uraságot nem is bántotta; így volt Barcán az U—y családdal, Kazán a S—ss családdal, Dédesen a S—y grófokkal, Cserneyben a S—n családdal, Kurityánban a P—i gróftól „konvenciót” kapott s Ragályi Miksa, a volt borsodi főispán, „Miksa papó”, Dövényben minden fertálykor kimérette neki a „porciót”, 5 köből tiszta búzát, 25 font szalonnát, 10 font sőt és egy átalag ujbort. Volt is nagy becsülete az öreg méltóságos ur-

nak a haramiák előtt; az volt a szokása az öreg „papónak”, hogy 70 éve dacára lóháton járt át Kazára Siposékhoz kártyázni. Este pedig egyedül ment haza keresztül a „Pacsány” erdőn. Ilyenkor rendesen elnyomta az álom, de a ló jól ismerte az utat; s ha a „banda” találkozott vele, nagy kímélettel közrefogták, susogva beszélgettek, s egész Dövényig kísérték Miksa papót, nehogy kárt tegyen benne valami „bugris”.

Vidróczkynak — bár eleme volt a vér, a rablás, — meg volt a büszke öntudata: vezérnek lenni! S mikor bandája körülötte csoportosult, lenézte társait, ha azzal dicsekedtek, hogy mit loptak. A zsákmányból nem követelt részt, de a pénzt megosztotta velök. A csárdákban rendesen „nagy” bankóval fizetett, s ami visszajárt, nem tette el. Szerette is minden korcsmáros. Kozi Pesta, az akkori híres sajoszentpéteri primás, volt a kedvenc cigánya. „Tedd rá, koma!” szölt Kozinak, mikor jó kedve volt; s Kozi Pesta odahajolt a füléhez, bűvös hangokat csalt ki a nyirettyüből, mely tele volt keservvel, bánattal és — szabadsággal. Majd jó kedvre kelt a haramia, s ilyenkor eljárta a juhásztáncot; vállára kapta a földig erő kifordított juhászbundát, fokosát feje fölött forgatta, s dévaj dai kíséretében illette

Meggyőződhetik bárki, Szántó Mór és Tsa

hogy téli férfi- és gyermekruháink jóság, valamint olcsósága páratlan.
üzleteink állandó elve „aki készpénzért vásárol, ne fizessen tulárákat.”

Ózd, Weiner-ház.

mondani arról, amit egy kis tulzással fényezésnek is lehetne nevezni. Egyben pedig reméljük, hogy nem lesz olyan szigorú telünk, amely aztán már sok helyen katasztrófális jelentőségűvé tenné a drágaságot.

Közoktatás.

— Mártonffy Márton, udvari tanácsos, orsz. iparoktatási főigazgató Ózdon. —

Mult hó 30-án vizsgálta meg az ország iparoktatásának főigazgatója, Hidvéghi Benő kir. tanfelügyelő kíséretében, az Ózd-gyártelepi iparostanonc-iskolát.

Az állomáson Kablay István főtanító, mint az ip. tanonciskola igazgatója és Hamszik Antal tanító fogadták a vendégeket, kikre az iskola előcsarnokában az ózd-nádasdi kerület tanítói kara a hitoktatókkal együtt várakozott.

Itt az elemi iskola növendékeinek ének-kara fogadta őket. A szép és precíz ének-kar láthatólag meglepte a főigazgatót, ki őszinte elismeréssel adózott a karvezető Hamszik Antalnak. Az üdvözlő dal elhangzása után Kablay István iparos tanonciskolai igazgató üdvözölte Mártonffyt, örömeinek adva kifejezést, hogy az iskolát látogatásával szerencséseltette. Mártonffy válaszában a rögzös tanítói pálya nemes célját ecsele. A tanítóság van hivatva, — úgy mond, — hogy az egészséges gondolkodású, intelligens munkás- és iparososztály nevelése által megteremtse az ország gerincét, melynek megteremtése együtt fog haladni az ipar fellendülésével s az ország felvirágozásával. — Magas szárnyalású beszédében irányítást adott a tanítóság törekvéseinek, megmutatva az utat, melyen — a tanítás a neveléssel egyesülve — a munkás- és iparososztály virágzó fája fogja áldásos gyümölcsét teremni.

Az iskola tanácstermében a tanonciskola

lábait, míg Kozi a lassut huzta; aztán jött a frisse: a nehéz juhászbundát balkezevel oldalra kapta, sarkantyuja fiverte a tempót, jobb tenyerével megpofozta a cizmája szarát, egy nagyot kurjantott, forgott körös körül... aztán hirtelen leöntött egy kancsó „ráspiát“, eldobta fokosát, — arca elborult, egy lócához támogett — s leült; fejét a durva tölgyfa-asztalra hajtotta és — sirt, sirt keservesen. Társai elkomorodtak, a cigány elhallgatott.

— Az idős anyja jutott eszébe, pszt! — susogta az öreg „Nyulláb“.

S e zokogásban — ki tudja? — tán benne volt a bűnbánat, a vezeklés, a lelkiismeret felcsillamló önvádja. De hirtelen felhangzott egy éles fütty: „jönnek a pandurok!“

Sime, az ebredő lelkiismeret hirtelen elaludt, a gyűlölet, a vad szenvedély kigyuladt ismét; egy pillanat s a csárda üres volt; mire a pandurok odaértek, zsványt nem találtak, — csak a 3 cigány horkolt rettenetesen az asztalokon s a csaplárosné nagy álmosan gyújtott gyertyát s dörögött: „Mi a rossz nyavalyának verik fel az embert ilyenkor! Van is itt fene, nem zsvány...!“

(Folyt. köv.)

belső szervezete felől tudakozódott az udvari tanácsos-főigazgató, majd szakértő szemekkel nézte végig a tanulók előző évi rajzait, dolgozatait s készítményeit, többször adva kifejezést elismerésének a módszeres tanítás kiforrottsága s a tanítás szép eredményeért.

Tüzetesen megvizsgálta még a növendékek reál-, szám- és mértani ismereteit, majd buzdította őket a további szorgalmas munkálkodásra.

Este 8 órakor fényes vacsorát adott a gyár Mártonffy és Hidvéghi tiszteletére, melyen megjelent a gyár igazgatója, Zorkóczy Samu is. Itt Kablay István mondta az első szép toasztot, érdekes bevezetés után rátérve a munkálkodás magasztosságára, azon példánykép követésére buzdítva a tanítóságot, melyet Mártonffy egyénisége nyujt.

A szóközi forma külsőségeit mellőzve, válaszolt Mártonffy bámulatos szociológiai érzékkel és ismerettel festette a mai magyar társadalmi rendet, a nemzet alsó, legnagyobb rétegének, a nemzet alapjának, a munkásosztálynak helyzetét. Ezt kell, — mondotta, — felemleni s a felsőbb rétegeket lejjebb hozni, hogy az egészséges magyar társadalom kialakulhasson. Olyan oázisokra lenne szükség az országban ezer és ezerre, mint Ózd, hol ma látta a munkásnép nevelésének nivóját.

Az ország első iskoláinak legelsői közé sorozta az ózdit, hol az elemi oktatás az iparosoktatással oly szoros szervi kapcsolatban van, mint sehol másutt. Végül poharát emelte Zorkóczy Samu gyárigazgatóra és iskolaszéki elnökre, mint az iskolafentartó hatóság jelenlévő képviselőjére, meleg elismerés kíséretében Kablay István iparostanonciskolai igazgatóra s a tanítótöredékre. Zorkóczy Samu gyárigazgató a tőle megszokott, magasztos gondolatokban bővelkedő, a szó és lélek sugallta melegséggel válaszolt, biztosítva a kultura jelenlévő faktorait a társulat további igaz érdeklődése és támogatása felől, rámutatva azon legújabb tette, mely a kultura, a humanizmus nevében született: az árvaház létesítésére.

Még Hidvéghi Benő tanfelügyelő mondott érdekes, ötletekben gazdag toasztot, Mártonffy egészségére üritve poharát.

A vendégek másnap reggel a gyártelepet szemlélték meg, Kablay István főtanító és Szalatsy Richárd tanító kalauzálása mellett.

Különösen érdeklődtek a munkások életmódja, kereseti viszonyai felől, méltó elragadtatással szóltak a felépült és épülő kolóniák szépségéről, célszerűségéről, általában a Rimamurány példányszerű, humánus, a modern társadalmi viszonyokba beillő s vezető rendszerről, a munkaadó és munkás összhangzó viszonyáról.

Hogy mily igaz, őszinte lelkesedésre hangolta az ország iparoktatásának főigazgatóját ózdi látogatása, legjobban kiviláglik abból a tervből, mely itt fogamzott meg agyában. A Rimamurány összes telepeinek s az ezekhez közel fekvő községek tanítói

részére, Ózdon ip. isk. tanítói kurzust óhajt létesíteni; oly kurzust, mely eddig csupán az ország különböző vidékeinek legnagyobb városaiban tartott. (Budapesten, Kassán, Aradon, Győrött stb.)

Ezen terv megvalósulásával Ózd igazán Mekkája lenne a kulturának s hihető, hogy ezen messzekiható és nagyfontosságú terv — a társulat vezérigazgatósága s az állam kölcsönös megegyezése folytán — a megvalósulás terére is lép.

Az elmulás dalaiból.

I.

Azt mondják, hogy komoly fiu vagyok
És el is mondják sokszor az okát:
Hogy megedzett az élet nehéz szenvedése,
Mely lelopta arcom mosolyát.

Ugy mondják, hogy kacagni sem tudok,
Bohóságra semmit sem adok;
Hogy nem érdekel már tánc, zene, szerelem,
Azért, mert komoly fiu vagyok.

Óh, ha látnák, mint leszáll az éjjel
S kintől zokogva csókolgatok
Négy szál szinehagyott, száraz gyöngyvirágot,
Hinnék-e még, hogy komoly vagyok?

II.

Ó boldog; én boldogtalan.
Óh, ez már nem is új dolog.
Lesz így mindig, amíg forog a föld
S amíg csak érző szív dobog.

Ó kacag; én sírok,
És ennek egy álom az oka,
Ó kacag, hogy szétfoszlott az álom;
Én sírok, én, a mostoha.

III.

Óh, Istenke! Mért adtál szívet?
Vagy mért olyat, mely érezni tud,
Vagy ha már érez, mért nem adtál párját,
Mely megossza véle, az örömet, but.

S a boldogság, amelyért dobbant,
Ha elmúlik egy szép napon,
Mért nem rendezed, én édes Istenem:
Hogy többé a szív se dobhanhasson.

IV.

Minden mosolyra, mely ajkára szállott,
— Mit tudtam én, hogy az csak álom? —
Lelkemből sóhaj, szemembe köny jött,
Hisz az volt az én boldogságom.

A mosoly eltűnt az arcocskáról;
De csak, ha szeme reám tapadt,
Mosolya eltűnt; de az én szememben,
A köny örökre megmaradt.

Ego.

HIREK.

Tisztelettel kérjük becses olvasó közönségünket, hogy az előfizetési díjakat beküldeni kegyeskedjenek, miután nekünk is kötelezettségeink vannak.

Mai számunkhoz utalvány van csatolva.

A tanítók gyárüzem tanulmánya. Az ózd-gyártelepi iskola tanítói hetenkint 4 órán át járják a mintaberendezésű gyár különböző

Aki olesó és szép órákat, valódi ékszereket akar vásárolni, tekintse meg

Guttman Samuel

órák és ékszerész üzletét.

A legfinomabb arany- és ezüstörái, valódi arany- és ezüst-ékszerei, china-ezüst dísz tárgyai a legalkalmasabbak

karácsonyi és ujévi ajándékoknak.

Legmegbízhatóbb, legolcsóbb beszerzési forrás.

üzemeit, hogy ott szakismereteiket kibővítsék s azt az iparostanonc-iskolai tanításuk keretében érvényesíthessék. A szükséges magyarázatokkal Ferjentsik Miklós főmérnök, Nehoda Jenő és Dombrowszki mérnökök látják el a tanítókat. A szép, lelkes, szakszerű magyarázatok élénk érdeklődést keltenek a tanítóknak, kik a hallottakat feldolgozva, majdan az iskolában fogják tapasztalataikat érvényesíteni s szak tudásukat az iskolából kikerült ifju, intelligens munkásnemzedék képzésére és nevelésére fordítani. Örömmel látjuk, hogy a társulat s az iskola szék elnöke, mily nagy gondot fordít a kultura munkásainak, a tanítóknak kiképzésére.

A kurzus első része 4-5 hétig fog tartani.

Hírek az olvasóegyletből. A munkás olvasóegylet folyó hó 4-én választmányi gyűlést tartotta, amelyen sok folyó ügy intéztetett el. Konstatáltatott, hogy a legutóbbi választmányi gyűlés óta négy tag halt el. Halottak napján az olvasóegylet ünnepélyesen megjelent a temetőben s az ezen alkalommal elmondott szép beszédért Hlavács Samu egykori tag jegyzőkönyvi köszönetet kapott. Jelentve lett még, hogy az egylet nagyterme új cserépkályhával lett ellátva, így az olvasóegylet ismét jobban a közönség kényelmére lett alakítva. Az egyesület tagjainak száma megközelíti a 700-at. Nagy lelkesedéssel vették tudomásul, hogy Borbély Lajos vezérigazgató 1000 koronát ajándékozott az ózdi munkás olvasóegyletnek. A megemlékezést hálás köszönettel vették tudomásul, mert ez ismét egyik bizonyossága annak, hogy a társulat nagynevű vezérigazgatója milyen szeretettel és becsüléssel van szorgalmas munkásai iránt.

Azon üdvözlőre, amelyet az olvasóegylet küldött Borbély Lajos vezérigazgatónak, a következő válasz érkezett.

Az ózdi vas- és acélgár felügyelő és munkásolvasó egyesületének

Ózd.

A 25 éves közös tevékenység alkalmából az ózdi munkások részéről történt szíves megemlékezés valóban megható. Fogadják ezért hálás köszönetem kifejezését.

Hosszu évi közös tevékenységünk ideje alatt bőven volt alkalmam a társulati munkások kiváló szakismeretét, szorgalmát, józan, példás életét, hazafias érzületét, valamint főnökeihez való szeretetét és a munkaadó társulathoz való hű ragaszkodását tapasztalhatni. Tudatában voltam annak, hogy csakis ilyen munkáskarral lehetséges azokat a sikereket elérni, melyekről a XXV. év elteltével számolhattunk.

Midőn tehát megköszönöm az irántam tanúsított szíves figyelmet, kívánom, hogy maradandóan ápolják maguk között azt az egészséges szellemet, amely Önöket eddig is eltöltötte és tartós sikerekre vezette.

Kérem, adják át legszívélyesebb üdvözlőmet az ózdi munkásoknak.

Budapest, 1906 november 19.

Borbély Lajos.

Uj állami anyakönyvek. 1907. év január hó 1-től az állami anyakönyvekről szóló törvények módosítottak, a mennyiben az eddig jegyzőkönyvszerűen vezetett anyakönyvek helyett — a rovatos vezetés rendeltetett el. — Nagyon meglett ezzel könynyitve az anyakönyvvezetők munkája, mert a bevezetés sokkal kevesebb időt vesz igénybe.

Közégi közgyűlés. A képviselőtestület f. évi december 3-án rendkívüli képviselőtestületi közgyűlést tartott. Tárgysorozatába felvéve volt a község tulajdonát képező bérház bérbeadása a főszozolgabírói hivatal részére. A képviselőtestület belátva azt, hogy a főszozolgabírói hivatal mostani helyiségei valóban oly mizerabilisok, hogy nem egy hivatal, de egyáltalában semmi

célnak nem felelnek meg, méltányossági szempontból, kivételesen, 600 korona évi bérletért bérházat 6 a évre főszozolgabírói hivatalnak bérbe adta. Kimondta egyidejűleg, hogy a lakást a célnak megfelelően átalakítja s az udvaron két börtönt s egy váróteremből álló külön épületet épített az 1907-év tavaszán. Tárgyaltatott Darvas Lajos postamester kérvénye, melyben megfelelő házbér fizetése ellenében egy a posta-hivatal céljaira szükséges épület felépítését kéri. A képviselőtestület a kérvényező kérelmének eleget nem tehetett, miután oly alkalmas telke, hol az épületet felépíthetné, nincs.

Telepengedélyezés. Babos József és Vadász Szaniszló a Lázár-telepen egy gőzmalmot szándékoznak felépíteni. A teleptárgyalás f. hó 4-én ejtetett meg a főszozolgabíró által s kérvényező részére az engedély kiadatott. Örülünk, hogy községünk egy iparteleppel ismét növekedni fog, a tulajdonosoknak azonban figyelmükbe ajánljuk a legnagyobb körültekintést, mert ily fajta ipartelephez feltétlenül szükséges, hogy nagy vidéke legyen.

Öngyilkosság. Rémes öngyilkosság híre futotta be a napokban községünket. A járókelők ijedten kérdezték egymástól: Hallotta-e? Hogy történt? Mi volt az oka? Tudósítónk halotthalványan rontott szerkesztőségünkbe s üres kasszáinkból költséget kért, hogy kutatásait a legkisebb részletéig teljesíthesse. Mi igértük, hogy igérni fogunk neki költséget csak a legkisebb részletéig, — „mint egy igazi hírlap-tudósító” — teljesítse kutatásait. Ma tényleg megkaptuk tudósítását a következőkben: Szerkesztő ur! Községünkben hajmeresztő öngyilkosság történt; hogy tényleg hajmeresztő, bizonyosság erre az, hogy még a régi krónikákban sincs ehhez hasonló felemlítés. Remeg a toll a kezemben, amidőn értésére adom, hogy az öngyilkosság a patika udvarán esett meg. Amidőn az tudomásomra jött, mint egy örült mandarin futottam a helyszínére. Bementem az udvarra ott már a kiszáradt kut, a sirók-rivók könnyeitől annyira megtelt, hogy — mint egy büszke szökőkút — a pumpa tetején lövellte vizét a magasba. Egyiktől-másiktól kérdeztem: hol a megboldoguit? Mindnyájan felfelé mutattak. Én felnézek s látom, ott csüng ő a magasban; de milyen irtózatoss helyzetben! Szép feje már megkékülve, fehér teste megfeketedve s fényes ruhájának foszlányai a földön szanaszét szórva. Elszörnyedve fordulok a gyógyszerész urhoz, beszélje el: Hogy történt? Mint történt? Ő melabusan csak azt hajtogatta, a „szerelem, a szerelem”. — Hosszas faggatás után az öreg szakácsnétól végre kitudtam, hogy a fiatal ur erősen udvarolt s amidőn szeretteihez akart a kertbe repülni, olyan szerencsétlenül repült, hogy szép feje a kerítés lécei közé akadt s akaratlanul bár, de önmagát felakasztotta. — Szerkesztő ur! Találja ki, ki volt az az öngyilkos? Megírom de, közzé ne tegye: „egy szerelmes pulyka-ifjú” és nála is bebizonyult az a közmondás, hogy a „szerelem sötét verem”.

Hirtelen halál. Kolbenheier Rudolf, sajtóvárnai s.-jegyző agyszélhűdésben hirtelen meghalt.

Öngyilkosság. Bebő Dániel, pénzügyőri szemléző, Sajtóvárnai szolgálati fegyverével agyonlőtte magát. Rögtön meghalt.

Az aranyóra rejtékelye. Említettük mult számunkban, hogy Merczel Róbert aranyóráját ellopták. A csendőrség a tettest Czinczár Béla személyében kézrekerítette s az órát a sertes-óiban, ahová azt a tettes eldugta, megtalálta.

Lövöldözés. Ugy tudjuk, hogy a járási köz-igazgatási értekezleten tervbe lett véve, hogy a községek fegyvertartási szabályrendeletet alkossanak. Valóban, égető szükség lenne erre, mert már majdnem türehtelen, amit egyesek, pusztán kedvtelésből forgópisztolyukkal követnek el. A csendőrség a napokban két egyént, a rendőrség szintén két egyént tartóztatott le, kik pusztá passzióból az utcán és telepen lövöldöztek s ijesztgették a lakosságot.

Szerkesztői üzenetek.

B. Béla. Cikkét nagyon köszönjük, azzal teljesen egyetértünk, azonban tekintettel arra, hogy második számunkban már jeleztük, hogy a vásárcsarnok szükséges volta elvitáz-

hatlan, ez irányban a cikkezt mellőzzük. Nagyon kérjük, a felállítás módzatait ismer-tetni ezt szívesen hozzuk.

H. Sámuel, Ózd. Halljuk szíves igyekezetét, itt is kérjük, vegye pártfogásába működésün- ket.

Cs., Bánhorváth. Tessék egy kis jó-bort küldeni, mert a szerkesztőség bánatos, hogy az előfizetések gyengén folynak.

M. B. Vers a jövő számban.

Van szerencsém a nagyérdemű közön- ség becses tudomására juttatni, hogy saját házamban egy a mai kor igényei- nek megfelelő

cipőüzletet

nyitottam. Raktáron tartok kitünő mi- nőségű kész uri, női és gyermek- cipőket. Saját készítményű cipőkre meg- rendelést továbbra is elfogadok.

Teljes tisztelettel

MANDEL MÓR

A legszebb

karácsonyi és újévi

képeslevelezőlapok kaphatók

Mikola Béla

divatáru-üzletében Ózd.

Egy kitünő hangu, uj, pedálos

cimbalom

faragott hangjegytartóval, Schunda

V. József-féle gyártmány, zongora- vétel miatt

200 Koronáért eladó.

Cím a kiadóhi. atalban.

Van szerencsém a mélyen tisztelt közönség szíves tudomására hozni, hogy a jelenkor igényeinek teljesen megfelelő

fodrász- és borbélyüzletemet

a Botta-féle házba helyeztem át.

Üzletemben kaphatók mindenféle fodrá- szati cikkek, u. m. **copfok, uri- és női pa- rókák**, továbbá készítek méretek szerint **uri- és női egész parókákat, frufrukat, ein- lagot stb. Veszek levágott és kifésült hajakat.**

Amidőn a nagyérdemű közönség szíves pártfogásába magamat ajánlom, azon leszek, hogy pártfogásukat minél jobban kiérdemeljem.

Tisztelettel

Zelley Oszkár

uri- és női fodrász.

Az Ózdi Takarékpénztár R.-T.

Kölcsönöket ad:

Kezesség vagy betáblázás mellett
kötvényekre és váltókra.

Hitelt nyújt:

Folyószámlai elszámolásra, érték-
papirokra, arany- és ezüsttárgyakra.

Állandó betétek

után fizet 5 százalék kamatot.

**Pénztárhelyiség a Botta-féle
emeletes új épületben.**

Olesó árak!

Nagy választék!

Aki boldog karácsonyt

akar magának vagy másnak szerezni, az bevásárlásait csak

MIKOLA BÉLA

divatáru-üzletében

eszközölje, ahol mindennemű, szebbnél szebb karácsonyi ajándék
található, ugymint: ruhakelmék, kézimunkák, mindennemű ajándék-

tárgyak és játékok.

Az arany- és ékszerárak m. kir. fémjellel vannak
ellátva, melyek valóságáért kezestedem.

Mondja csak, hol szerzi be a karácsonyi és újévi ajándékokat?

Csak

Goldstein Nándor

óra- és ékszerüzletében vásárolok be Ózdon, a Magyar Vendéglővel szemben.
A címre tessék ügyelni!

Nagy választék valódi svájci arany-, ezüst-, acél- és nickelórákban.
Arany-gyűrűk, láncok, fülbevalók, nyakkendő-tűk, ezüst-láncok, fali- és
inga-órák és különleges wekker-órák a legolcsóbb árban kaphatók. —
Óra- és ékszerjavítások saját műhelyemben igen olcsón eszközöltetnek.
Ujdonság: ütő ingaórák (Gong), harangütésre átalakítva. Veszek törött
aranyat, ezüstöt és mindennemű ékszereket készpénzért vagy becserelek.

A nálam vásárolt és javított órákért 2 évi
jótállást vállalok.

Figyelem!

Megkezdődött már

Figyelem

BLASKÓ VITHOLD

vegyeskereskedőnél Ózdon

a karácsonyi vásár.

Ne mulassza el senki az igazán szép és dús választékban levő gyermekjáték, karácsony-
fadisz- és cukorka-raktárat megtekinteni. (Babák 100 centiméteres nagyságban is
kaphatók.) **Bámulatos olcsó árak!** Továbbá finom köszönet ajánl 1 kor. 20
fillérért métermázsánként, házhoz szállítva.

Halló!

Halló!

Ki beszél?

GUTTMAN SÁMUEL

órák és ékszerész Ózdról.

Ajánlja 3 évi írásbeli jótállás mellett valódi svájci
ROSSKOPF-rendszerű patent-óráit.

Arany-, ezüst-, zseb- és ingaórák a legnagyobb vá-
lasztékban.

Most érkezett arany s ezüst ékszerei valósággal az
ipar csodái.

**Tisztelettel értesitem
a n. é. közönséget, hogy
sirkőraktárt és temetke-
zési vállalatot nyitottam.
Raktáron tartok: sirkőve-
ket és elvállalok régi
sirkő-átalakításokat.
Schnitzer Lipótné,
Ózd.**

A sajtóvárkonyi út mentén épült
új házak között egy félemeletes,
cseréppel fedett

teljesen új ház

11,000 koronáért szabad kézből

eladó.

Értekezhetni lehet a tulajdonos

Tóth Baráth László

— sajtóvárkonyi lakossal. —

Tudatom a tisztelt közönséggel, hogy

péküzletemet

a Botta-féle házban megnyitot-
tam. Naponta friss sütemények
s kenyér kapható. — Kisütést
— olcsó áron elvállalok. —

Schlesinger Ferencz

pék, Ózdon.